یادداشت روز

اعتبار دولت و کارنامه مدیریت لیبرالی

۱-مدیریت مسئولیت پذیر و شـــجاع، نه به بهانه جویی دشمن رسمیت می‌بخشد و تنش‌زدایی یکطرفـــه را جایگزین اقتدار و تهدید زدایی می‌کنـــد، و نه برای طفره از وعده‌هایش بهانه‌گیری می‌کند. این یکی از شاخص‌های رشد یافتگی مدیران است. مدیریت «بهانه پذیر و بهانه‌گیر»، مبنای اقدام در دیپلماسی را گرفتن بهانه از دشمن قرار داده و مقابل هر بهانه جویی، انفعال نشـــان می‌دهد اما در حوزه سیاست داخلی و پاسخگویی، بهانه‌گیر و مسئولیت ناپذیر است

۲- آنها ابتدا عدم مذاکره با آمریکا را بهانه کردند و گفتند مشکلات اقتصادی به شرط مذاکره و توافق هسته‌ای، حل خواهد شد. اما تدبیر آنها موجب کاهش ارزش پول ملی به یک چهارم شد و تورم بی‌سابقه پدید آمد، عدم الحاق به FATF و CFT را بهانه کردند. اروپایی‌ها به خاطر بدعهدی و عدم انجام تعهدات به ما بدهکارند اما از وقتی دیده‌اند اولویت این مدیران، سلب بهانه از حریف است، با وجود احتیاج به ایران، بهانه‌گیرتر و طلبکارتر شده‌اند. همین طیف منفعل و تحمیل پذیر، در داخل میل به خودکامگی و طلبکاری دارد و نمی‌خواهد پاسخگوی سوء مدیریت خود باشد. آنها به عنوان میانه‌رو، توسط غرب نشان شده‌اند. شاید به این دلیل که تنها هنرشان، تضییع ظرفیت‌ها و فرصت‌ها و منابع کم نظیر است. کارویژه (FUNCTION) آنها به تحلیل بردن توانمندی‌ها و منابع قدرت ملی است؛ چیزی که می‌تواند ترمز تبدیل ایران به قدرت بی‌بدیل منطقه‌ای را بکشد.

۳- آیـــا دولت و رئیس‌جمهور با وجود ائتلاف با طیف مذکور، برای اعتبار خود هم که شده، می‌توانند راه خود را جدا کنند ؟ استعفا (یا برکناری) وزیر راه و شهرسازی، یک اتفاق قابل تامل بود. فارغ از شایعات مربوط به مخالفت دولت با شهردار شدن آخوندی، وی در نامه استعفا نوشت «در ارتباط با سیاست دخالت حداکثری دولت در بازار و روش ساماندهی امور اقتصادی به لحاظ شرایط موجود کشور، امکان هماهنگی ندارم. بر این اعتقادم که اقتصاد بازار رقابتی را در هیچ شـــرایطی نباید زیر پا گذاشت». او در زمره تیمی بود که در دولت سازندگی با شعار تعدیل اقتصادی، تورم بالای ۴۹ درصد را تحمیل کردند و موجب اعتراض مردم شدند. آنها هیچ وقت نقطه توقف قیمت‌ها پس از تعدیل کذایی را معلوم نکرده‌اند.

۴- فرشاد مومنی کارشناس حامی دولت، خرداد ۹۴ در مصاحبه با روزنامه شرق، درباره عملکرد لیبرال‌ها تصریح کرد: «مسعود نیلی (دستیار مستعفی روحانی) گزارش داده که اینها در تجربه تعدیل ساختاری دولت هاشمی چه انتظاری داشتند و در عمل چه شد؟ خیلی صریح اعلام می کند که ما از طریق دستکاری نرخ ارز فکر می کردیم، می‌توانیم مسائل اقتصاد را حل کنیم. اما نتیجه دقیقا خلاف انتظارات با شکست روبه رو شد. با پارادوکس غرور و ناتوانی رو برو هستیم. اگر این تحلیل اشتباه به سیاست‌گذاران کلیدی منتقل شود و آنها تصور کنند که هنوز هم جا برای واردکردن فشارهای جدید بر مردم و تولیدکنندگان وجود دارد، کشور می تواند در معرض اوضاع خیلی پیچیده تری قرار گیرد و خیلی حیاتی است که دولت از این‌اشتباه فاحش نجات پیدا کند».

۵- آقای روحانی به چشـــم دید که نسخه اقتصادی لیبرال‌ها شفا نمی‌دهد؛ هر چند کور می‌کند. می‌بیند که نسخه مذکور، اقتصاد ملی را دچار التهاب کرد و موجب نارضایتی مردم شد. او در دیدار مدیران وزارت اقتصاد گفت «چند اقتصاددان بودند که سر قیمت ارز همیشه با ما چانه می‌زدند؛ مثلاً ارز ۳۸۰۰ تومان بود می‌گفتند اگر این بشود ۴۲۰۰ تومان تمام ایران، گلستان می‌شود، صادرات ما ۲ برابر می‌شود. اما نباید فقط یک بعد داستان را ببینیم. اقتصاد دانش بسیار پیچیده‌ای است. اقتصاد کتاب نیست. بعضی‌ها فکر می‌کنند اقتصاد کتاب است. فرمول‌هایی که در کتاب خواندند، رفتند امتحان دادند و نمره گرفتند، می‌شوند اقتصاددان؛ نه اقتصاد خیلی فراز و نشیب دارد».

۶- «دولت-شـــهر» مطلوب مدیریت لیبرال مآب کدام است؟ دوگانه مهمی درباره سوگیری مدیریت‌ها وجود دارد؛ گران کردن زندگی برای توده‌های ضعیف در جهت تامین درآمد و جلوگیری از تشـــکیل حاشیه‌های مهاجرتی، یا بازپس‌گیری حقوق پایمال شده طبقات پایین از طبقه امتیاز طلبی که به قیمت تضییع حقوق مردم به آلاف و الوف رسیده‌اند. بی‌تردید، عدالت اقتصادی و توانمند کردن مردم جزو اولویت‌هاست تا مسیر مهاجرت و حاشیه‌نشینی و قطبی شدن شهرها برچیده شود. اما مدیران لیبرال به مردم نمی‌رسند و آنها را تبدیل به حاشیه می‌کنند. وقتی هم مشکل مهاجرت یا حاشیه‌نشینی پدید آمد، نسخه بیمارگونه دیگری می‌پیچند و می‌گویند حالا وقت بستن راه، از طریق گران کردن زندگی در تهران و شهرهای بزرگ است! صفایی فراهانی از مدیران مشارکتی دولت اصلاحات به روزنامه آرمان گفته است «هر شهروندی که در شهر بزرگ زندگی می‌کند باید هزینه زندگی در شهر بزرگ را بپذیرد. شورای شهر باید به دنبال اجرای طرح جامع برای شهر بوده و به آن پایبند باشد. فردی که در تهران زندگی می‌کند نسبت به یک شهر کوچک باید دو نوع عوارض به شهرداری بپردازد. این سبب می‌شود جلوی مهاجرت‌های بی‌رویه گرفته شود، زیرا فرد می‌بیند باید هزینه‌های بسیار بیشتری را متقبل شود».

۷- شبیه همین مضمون را رئیس «کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران» گفته اســـت. الویری درباره این سؤال که چرا شورا در حال گران کردن عوارض است، می‌گوید «هر کس در تهران زندگی می‌کند، باید هزینه آن را بپردازد. در تمام دنیا این امر مرسوم است که هزینه زندگی در شهرهای بزرگ بیشتر از حومه باشد، برای همین بسیاری تشویق می‌شوند در خارج از کلانشهرها زندگی کنند». قبل از وی، معاون وزیر راه، خواستار اخذ عوارض در بزرگراه‌های تهران شده بود. اما آیا تنها راه کسب درآمد، گران کردن زندگی برای طبقات پایین است؟ آیا با اخذ مالیات از دو میلیون و پانصد هزار واحد مسکونی خالی که فقط ۵۰۰ هزار واحد آن در تهران است، نمی‌شد هم درآمد کسب کرد و هم معضل احتکار مسکن و تورم ۸۳ درصدی حاصل از آن (فقط در یک سال) را مهار نمود؟ چرا با ولنگاری وزیر مربوطه، ۶۰ درصد از تولید مسکن کاسته شد؟ شبه لیبرال‌های مدعی الگوبرداری از غرب، چرا به اینجاها که می‌رسند، به کشورهای غربی نگاه نمی‌کنند؟ همین آقای آخوندی به‌خاطر راه نیانداختن سامانه شناسایی خانه‌های خالی و شفافیت مالیاتی (ماده۱۶۹قانون مالیات مستقیم مصوب سال ۹۴)، موجب یک هزار میلیارد تومان ضرر به خزانه عمومی شد؛ تورم کمرشکن ناشی از امکان احتکار مسکن به کنار!

۸- ارگان حزب کارگزاران ذیل تیتر «فینال لیبرال ها» نوشت: «شورای شهر تهران به ترتیب آخوندی و حناچی را نامزد نهایی شهرداری کرد، دو گزینه‌ای که از اقتصاد آزاد و فن‌ســـالاری حمایت می‌کنند». این هیجان مصنوعی در حالی است که شهروندان هنوز شـــاهکار مشترک نجفی- آخوندی در برف پارسال و انسداد مطلق معابر شهر و راه‌های مواصلاتـــی منتهی به پایتخت را به یاد دارند. تیتر ارگان کارگزاران در حالی اســـت که کرباسچی اردیبهشت ۹۴ در مصاحبه با روزنامه شرق گفته بود «آیا دلمان نباید برای اداره کشور شور بزند؟ نمی‌شود معاون یا وزیر باشیم، اما استدلال ما این باشد که اگر بودجه دادند، کار می‌کنیم و اگر ندادند کار نمی‌کنیم!... نوروز امسال ۱۱۰۰ نفر در تصادفات جاده‌ای فوت شدند. در مصاحبه دیگری خطاب به وزیر گفتم بعد از هشت سال که بازنشسته خواهید شد، با خانواده به سفر خواهید رفت. اما اگر در همین ترافیک متوقف شوید، نوه‌های شما نخواهند گفت شـــما در دوره وزارت چه کاری انجام دادید؟! باید دلمان شور بزند. اینکه تعدادی آدم خسته و سالخورده بنشینیم و بلند شویم که نمی‌شود! فرض کنید مناقشه هسته‌ای هم حل شد، بعد چه؟ این بی‌تحرکی‌ها آدم را نگران می‌کند. چشم بر هم گذاشتیم نصف مهلت این دولت گذشت».

۹- مرکز آمار می‌گوید «از تابســـتان ۹۶ تا تابستان امسال کلا ۱۵۸ هزار شغل ایجاد شده» و این در حالی است که در تبلیغات انتخاباتی، وعده ایجاد سالانه یک میلیون شغل داده می‌شد. شاید گفته شود خروج آمریکا از برجام، محاسبات را به هم ریخت. اما خروج ترامپ مربوط به اردیبهشت است، هفت ماه قبل چه ؟ ثانیا سهم ظرفیت‌های داخلی در برنامه‌ریزی کجاست؟ یک نمونه از تقصیرها، به رکود کشاندن بخش ساخت‌وساز توسط وزیر مستعفی است. رونق این بخش می‌توانست شغل با تیراژ میلیونی ایجاد کند، چرا که با صدها فعالیت تولیدی و صنعتی در ارتباط است.اشتغال، مسکن و ازدواج، سه اولویت نخست اکثریت جوانان محسوب می‌شود و دولت اگر گرفتار خودتحریمی لیبرال‌ها نبود، می‌توانست و هنوز هم می‌تواند با یک تیر، دو نشان اشتغال و مسکن را بزند و بدین ترتیب بخش عمده‌ای از موانع ازدواج را هم برطرف کند.

۱۰- وزیـــر خارجه به جای اینکه از اروپا و آمریکا درباره بدعهدی برجامی، حمایت از تروریست‌ها و تحمیل جنگ به ملت‌های منطقه طلبکار باشد، صاحب‌نظرانی را که مستندا می‌پرسند تا کجا می‌خواهید برای گرفتن بهانه از غرب، امتیاز بدهید، متهم با پولشویی کرد! او می‌گوید «پشت برخی از این فضاسازی‌ها منافع اقتصادی هست. بالاخره پولشویی یک واقعیت است در کشور و خیلی‌ها از آن سود می‌برند. البته اگر کدی هم داشته باشم، امکانش را ندارم علنی عرض کنم. من نمی‌خواهم این را نســـبت بدهم به جایی ولی خب آنجاهایی که هزاران میلیارد پولشویی انجام می‌دهند، حتماً آن قدر توان مالی دارند که صدها میلیارد هزینه فضاســـازی بکنند. برخی دستگاه‌های فرهنگی با برخی ارگان‌های قدرتمند کشور ارتباط دارند. یک فضاهایی درست کردند، کسانی که یک قلم مفاسدشان ممکن اســـت ۳۰ هزار میلیارد تومان منافع در آن جابه‌جا بشود. افرادی که در این قضیه منافع دارند، پشت القای این تصورات هستند».

۱۱- این مدل سیاسی‌کاری بی‌سابقه، آن هم از وزیر خارجه، نشانه فقر مطلق استدلال است. آقای ظریف به‌جای بهانه جور کردن برای غرب و FATF می‌تواند رد مفاسد مالی پنهان را یکی پشت دیگری دنبال کند؛ ذره بین هم نمی‌خواهد؛ مانند واردات غیرقانونی هزاران خودرو و نقش وزارت صنعت، اختلاس ۱۶ هزار میلیاردی صندوق ذخیره فرهنگیان، ایجاد رانت ۱۵۰ هزار میلیارد تومانی در بازار ارز و سکه و خودرو و نقش مدیران ارشدی که به این مفاسد هنگفت دامن زدند. آیا نمی‌دانند رشوه‌های هنگفت در قراردادهای کرسنت و توتال و استات اویل را چه کسانی گرفتند و پولشویی‌های عجیب و غریب در دانشگاه آزاد وقت و بهینه‌سازی مصرف سوخت انجام دادند و خرج انتخابات کردند؟ آقای ظریف با این دروغ، مرتکب خیانت شده و اگر راست هم می‌گفت، باز هم خیانت کرده و شریک جرم بود؛ چراکه قوه قضائیه و دستگاه‌های نظارتی دولت را برای برخورد با خبر نکرده اســـت. اما فراتر از همه این شانتاژ، مردم از یاد نمی‌برند که اظهارات غلط آقای ظریف - چـــه آن زمان که گفت آمریکا ظرف پنج دقیقه می‌تواند توان دفاعی ما را نابود کند و چه هنگامی که در شـــورای روابط خارجی آمریکا، نقش اضطراری توافق در انتخابات مجلس را پیش کشید!- موجب بسیاری از خسارت‌های هنگفت به کشور و رونق کاسبی عناصر فرصت‌طلب شد.

محمد ایمانی

نمایندگان مجلس در گفت وگو با کیهان:

مدعیان پولشویی گسترده اگر سند نیاورند، باید محاکمه شوند

سرویس سیاسی- **نمایندگان مجلس شـــورای اســـلامی در واکنش به اظهارات عجیب و نســـنجیده وزیر امور خارجه مبنی بر پولشویی گسترده مخالفان FATF تاکید کردند : در صورت عدم ارائه اسناد این اتهام، آقای ظریف باید در مراجع قضائی پاسخ گوی ادعاهای خود باشند.**

مجتبی ذوالنـــور نماینده مردم قم و رئیس کمیته هســـته‌ای مجلس شورای اسلامی در گفت وگو با خبرنگار مجلس کیهان درباره اظهارات ظریف گفت: اتهامات آقای ظریف یا براساس اطلاعات و اســـناد بوده ، یا بی‌پایه و اســـاس . اگر اطلاعات و اسناد وجود دارد باید آنهـــا را ارائه کنند تا مردم تکلیف خود را بدانند و دســـتگاه‌های ذیربط با آن برخورد کنند.

ایـــن عضو کمیســـیون امنیت ملی افـــزود: آقای ظریـــف نه تنها بعضی دســـتگاه‌های نظام را متهم به پولشویی کرده ، بلکه به تبع آن بســـیاری از افراد را به رشوه گیری نیز متهـــم کرده‌اند. وقتی می‌گوید آنهایی که ۳۰هزار میلیارد پولشویی کرده‌اند ده‌ها هزار میلیارد هم حاضر هستند خرج کنند تا لوایح FATF تصویب نشود، منظورش چه کسانی اســـت؟ آنهایی که نمی‌گذارند این لوایح اســـتعماری تصویب شود یا نمایندگان مجلس هستند، یا اعضای شورای نگهبان و یا اعضای تشخیص مصلحت نظام.

از ظریف شکایت می‌کنیم

ذوالنور تصریح کرد: نکته دیگر اینکه چون ما از مخالفین سرسخت FATF هستیم ، قطعا طرح شکایت می‌کنیم که چرا به ما اتهام زده شد؟ آقای ظریف بار اولی نیست که چنین موضعی می‌گیرنـــد. او در گرماگرم مذاکرات مدعی شد که آمریکا با یک بمب می‌تواند تمام سیستم دفاعی ما را نابود کند، درواقع ظریف خواسته یا ناخواسته این پیام را به طرف مقابل منتقل کرد که ما ضعیف هستیم و قدرت چانه زنی نداریم و دشـــمن قوی است و اینگونه دشمن راهش را پیدا می‌کند که نباید امتیاز دهد بلکه باید امتیاز بگیرد. در واقع همین هم شد و آنها هیچ تضمینی ندادند آن طور که هر وقت بخواهند بزنند زیر میز.

ذوالنور تاکید کرد: از سوی دیگر ، هـــم اکنون که مجموعـــه نظام در تلاش است برای دور زدن تحریم‌های ظالمانه آمریکا کانال ارتباطی مالی با اروپا ایجاد کنـــد آقای ظریف دوباره سربزنگاه می‌آید پیام می‌دهد که در کشور ما مسائلی از قبیل پولشویی در حجم گسترده وجود دارد.

رئیس کمیته هســـته‌ای مجلس اظهار داشـــت: نکتـــه پایانی این که طرفداران آقای ظریف او را بسیار آدم باهوش و زیرکـــی می‌دانند. اگر این گزاره را بپذیریم پس دیگر نمی‌توانیم این موارد را که چندبار هم تکرار شده گاف سیاســـی تلقی کنیـــم. اگر هم اصرار کنیم که این گاف سیاسی بوده پس دیگر آن گـــزاره (یعنی زیرک و تیزهوش) بودن او در دیپلماسی نقض می‌شود. آیا ما که در برابر کشورهای فریبکاری چون انگلیس و آمریکا و... باید در نبرد دیپلماسی شرکت داشته باشیم رواست که چنین شخصی در بالاترین مقام دیپلماسی کشور حضور داشته باشد؟

افترا بدون ارائه سند و مدرک در قانون جرم انگاری شده

ابوالفضل ابوترابی، نماینده مردم نجف آباد در مجلس شورای اسلامی نیـــز در گفت‌وگو بـــا کیهان ضمن تاکیـــد بر محاکمه اتهـــام زنندگانی که ســـندی برای گفته خـــود ارائه نمی‌کنند، گفت: در قانون جرمی به عنوان افترا پیش‌بینی شـــده و جرم انگاری شده است.

این دانش آموخته علوم قضایی در ادامه افزود: کسی که افترا بزند و برای اتهام خود ســـند و مدرکی ارائه نکند به عنوان مفتری شناخته می‌شود و به مجازات درجه ۶ در قوانین کیفری محکوم می‌شود.

همچنیـــن احـــد آزادی خواه، نماینده مردم ملایر در مجلس شورای اسلامی نیز به خبرنگار مجلس کیهان گفت که اگـــر واردکننـــده اتهام به شخص یا اشخاص و یا نهادها نتواند سند و مدرکی برای آن ارائه کند باید محاکمه شود.

ادعای ظریف تهمتی بزرگ به نظام است

احمد امیرآبـــادی، نماینده قم و عضو هیئت‌رئیســـه مجلس شورای اسلامی بااشاره به اظهارات محمّدجواد ظریف، وزیر امور خارجه مبنی بر وجود پولشویی گسترده در ایران، گفت: آقای ظریف باید در مجلس نسبت به این اظهارات پاسخگو باشد که چرا وی تا کنون و در هیچ‌کدام از جلسات علنی و غیرعلنی که به مجلس آمده است این موضوع را مطرح نکرده است؟

امیرآبادی، اظهارات ظریف مبنی بر وجود پولشـــویی گسترده در ایران را تهمتی بزرگ بـــه نظام جمهوری اسلامی دانســـت و اظهار داشت: این اظهارات، کاملاً بـــه معنای بازی در زمین دشمن است.

تایید ادعای دشمنان از سوی ظریف زیر سؤال بردن دولت است

سیدناصر موســـوی لارگانی در پاســـخ به این ســـؤال که وزیر امور خارجـــه اخیـــرا در گفت‌وگو با یک رســـانه داخلی عنوان کرده «میزان بالای پولشویی در ایران یک واقعیت است و از این وضعیت خیلی‌ها نفع می‌برند» اظهار داشـــت: برای اینکه نظر خودمان را در رابطه با الحاق به FATF به کرســـی بنشانیم بگوییم پولشویی زیادی در کشور وجود دارد، منطقی نیست.

وی در مورد نقش دســـتگاه‌های نظارتی در رابطه با پولشویی گسترده عنوان کرد: برخی می‌خواهند مشکلات بوجود آمده ناشی از عدم توانایی خود را به دوش دیگـــران بیندازند، اینکه گفته شـــده پولشویی گسترده داریم از نظر فنی درست نیست و به نوعی عملکرد ســـازمان‌های نظارتی مانند مرکز مبارزه با پولشـــویی در وزارت اقتصاد را نادیده گرفته‌ایم.

بقیه در صفحه ۱۱

پس از تحریم چند بانک ایرانی

سوئیفت: از اینکه نتوانستیم بی‌طرف باشیم متأسفیم!

مدیر اجرایی ســـوئیفت در واکنش به قطع دسترسی چندین بانک ایرانی به ســـوئیفت گفت که متاسفانه نتوانستیم بی‌طرف باشیم!

به گزارش جام نیـــوز، گوتفرید لیبرانت، مدیر اجرایی ســـوئیفت در حاشـــیه نشســـتی تجاری که میان آلمان و فرانســـه در پاریس در حال برگـــزاری بـــود، در واکنش به قطع دسترســـی چندین بانـــک ایرانی به سوئیفت گفت که متاسفانه نتوانستیم بی‌طرف باشیم. با این وجود او تصریح کرد که تصمیم سوئیفت یک تصمیم تجاری بوده و شامل تمامی بانک‌ها نمی‌شود.

لیبرانت از ابراز نظر در خصوص قطع دسترسی بانک مرکزی ایران به سوئیفت خودداری کرد.

سوئیفت، روز دوشنبه ۵ نوامبر اعلام کرده بود که دسترسی شماری از بانک‌های ایرانی را به سیستم خود تعلیق کرده است. مقامات سوئیفت گفته بودند این تصمیم را به منظور «حفظ ثبات و یکپارچگی سیســـتم مالی» خود گرفته‌اند.

سوئیفت (SWIFT) یا «جامعه جهانـــی ارتباطات مالی بین بانکی» یک انجمن تعاونی غیرانتفاعی است که بـــا مشـــارکت ۲۳۹ بانک از ۱۵ کشـــور اروپایی و آمریکایی با هدف جایگزینی مبـــادلات کاغذی با یک اتوماسیون جامع، کارا و پرسرعت در سال ۱۹۷۳ راه‌اندازی شد.

بر این اســـاس در سال ۱۹۷۷ سیستمی مبتنی بر رمزنگاری برای ارسال و دریافت هرگونه نقل و انتقال بیـــن بانکی طراحی شـــد. با وجود مشارکت کشورهای اروپایی از جمله هلنـــد و بریتانیا در پشـــتیبانی این سیستم و استقرار مرکز این انجمن در بلژیک، آمریکا به مرور به پشتیبان اصلی این سیستم بدل شده است و این انجمن مجبور به اجرای دستورات آمریکاست.

استیو منوچین، وزیر خزانه‌داری آمریکا هفته گذشـــته به ســـوئیفت هشدار داده بود که باید رابطه مالی خود را با همه اسامی و نهادهای تحت تحریم قطع کند، در غیر این صورت این نهاد هـــم می‌تواند مورد تحریم قرار گیرد.

در همیـــن زمینه، کمیســـیون اروپایـــی از تصمیم سیســـتم مالی سوئیفت برای تعلیق دسترسی برخی از بانک‌های ایرانی به این سیستم ابراز تاسف کرده است.

این در حالی بود که یک نماینده اتحادیه اروپا نیز که نام او ذکر نشده به خبرگزاری روسی تاس گفته است که قطع دسترسی بانک‌های ایرانی به سوئیفت می‌تواند انسجام نظام مالی بین المللی را بر هم بزند.

در همیـــن حال، پیـــش از این قانون‌گذاران آمریکایی حامی دونالد ترامپ درصدد تهیه یک طرحی در این رابطه بودند. طبق این طرح، در صورتی که سوئیفت دسترسی ایران را به سیستم خود قطع نکند، دولت آمریکا ملزم خواهد شد تحریم‌هایی را علیه اعضای سوئیفت، از جمله برخی بانک‌های آمریکایی، اعمال کند.

بـــه نوشـــته آسوشـــیتدپرس، مخالفـــان قطع دسترســـی ایران به سوئیفت در آمریکا می‌گویند چنین اقدامـــی اولاً ممکن اســـت به دلیل روی آوردن ایران به ســـازوکارهای جانشـــین، نظارت بر تراکنش‌های ایران را سخت‌تر کند، و ثانیاً دسترسی ایرانیان به کالاهای بشردوستانه، نظیر دارو، را دشوارتر کند.

گفتنی است، واکنش انگلیس، فرانســـه، آلمان و اتحادیه اروپا به تحریم‌های آمریـــکا علیه ایران نیز طی بیانیه‌ای تنها ابراز تاسف عمیق و بازنشـــر همان بیانیـــه بود. حتی وعده‌هـــای اروپـــا در زمینه تأمین منافـــع اقتصادی ایـــران در برجام، نظیر راه‌اندازی کانال ویژه مبادلات مالی و بانکی نیز آنقدر بی اعتبار و حاکی از معطل‌سازی است که برخی ناظـــران اصلاح‌طلـــب از هم‌اکنون می‌گویند که این اقدام ۲ ســـال به طول می‌انجامد! نکتـــه قابل تأمل اینجاست که طرف اروپایی خطاب به ایران تاکید کرده اســـت که باید همچنان تعهـــدات برجامی خود را یکطرفه و بدون چشمداشت ادامه دهد! شـــرط گذاری، وقت کشی و امتیازخواهی اروپا و همراســـتایی آن با آمریکا در شـــرایطی است که دولت به اجـــرای تعهدات خود در برجام ادامه می‌دهد و بر این اساس آمریکا و اروپا به دلیل برجام‌زدگی حاد دولـــت می‌دانند کـــه هر نوع معامله و بازی که با برجام داشـــته باشند، دولت ایران باز هم پایبندی خود به آن را ادامه می‌دهد.

خبر ویژه

کانال جایگزین اروپا برای سوئیفت دروغ بود؛ حتی به شکل نمادین!

در حالی که خبر قطع شدن سوئیفت رسما منتشر شده از کانال مالی وعده داده شده اروپا (SPV) خبری نیست.

به گزارش روزنامه قدس، این هم از حکایت‌های مضحک این روزهاست که سوئیفت خودش از اقدام خودش در قطع دسترسی بانک‌های ایرانی به پیام‌رسان این شبکه در تبعیت از تحریم‌های آمریکا ابراز تأسف کرده است.

بهـــموازات این ماجرا، اتحادیه اروپا هم به‌ظاهر در اعلام حمایت از ایران و دلگرمی دادن به دولت ضمن ابراز همدردی و تأسف از این موضوع و غیرقابل‌قبول خواندن اقدام آمریکا در بازگرداندن تحریم‌ها وعده داد که تلاش‌هایش را برای حفظ برجام تشدید خواهد کرد.

سخنگوی موگرینی بدون آنکه به دلایل تأخیر و وقت‌کشی در اعلام و اجرای سازوکار تبادل مالی با ایران (spv)اشاره کند، فعال کردن قوانین مسدودسازی در برابر تحریم‌های آمریکا را به‌عنوان اقدام ویژه اتحادیه اروپا در حمایت از ایران عنوان کرده است.

با این حـــال ماهیت و وضعیت اجرایی کانال ویژه ارتباط مالی با ایران که اتحادیه اروپا وعده آن را داده بود، کماکان مبهم و نامعلوم است.

قرار بـــود spv تا اوایل آبان ماه و پیش از آغاز دور دوم تحریم‌های آمریکا اجرایی شود، اما محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه در گفت‌وگو با خبرگزاری کیودو ژاپن در تاریخ ۱ آبان ماه، اظهار داشـــت: سازوکار ویژه اتحادیه اروپا باید قبل از اعمال تحریم‌های مذکور در ۱۳ آبان ماه عملیاتی شده باشد.

ولی چند روز مانـــده به این موعد رویترز به نقل از چند دیپلمات اروپایی اعلام کرد که این سازوکار در ۴ نوامبر به‌طور نمادین شروع به کار خواهد کرد و تا اوایل سال میلادی ۲۰۱۹ عملیاتی نخواهد شد.

اما همین وعده هم محقق نشد و حالا روزبه‌روز و هفته‌به‌هفته رونمایی از ایـــن کانال تبادل مالی و ماهیت آن به زمانی نامعلوم در آینده نزدیک موکول می‌شود. آینده‌ای که فرا نمی‌رسد.

این در حالی است که با آغاز تحریم‌های نفتی، بانکی، بیمه‌ای و کشتیرانی علیه ایران هر روز تأخیر در اجرای این سازوکار، موجب هفته‌ها و شاید ماه‌ها تأخیر، نابسامانی و تراکم کارها و در نتیجه تأثیرات منفی بر تجارت کشور خواهد شد.

یک دیپلمات به رویترز گفت: «ما نیاز داریم به ایرانی‌ها نشان دهیم که برای حفظ برجام در حال کار هستیم تا آنها را در برجام نگه داریم».

تأسف‌بارتر اینکه مسئولان پرونده مذاکرات هسته‌ای و برجام هم همسو با کشورهای اروپایی در مقام توجیه این تأخیر بی‌دلیل برآمده‌اند. عراقچی و ظریف پیچیدگی‌های فنی و سیاسی را دلیل این تأخیر عنوان می‌کنند. اما به گفته یک عضو کمیسیون اقتصادی مجلس این سؤال را باید از این مسئولان پرسید که ایجاد یک کانال ایزوله تبادل مالی با ایران پیچیده‌تر است یا اعمال تحریم‌های آمریکا در ســـطح بین‌المللی علیه کشورمان؟ و چگونه است که آمریکایی‌ها در موعد مقرر تحریم‌های خود را اجرایی کردند، اما دولت باوجوداینکه از ماه‌ها قبل خبر داشت تحریم‌ها چه زمان اجرا می‌شود، در مورد این پیچیدگی‌های حقوقی و فنی چاره‌اندیشی نکرده است؟

ایـــن در حالی اســـت که ناصر همتی، رئیس کل بانـــک مرکزی گفته بود تحریم‌های اعلام‌شـــده قبلاً توسط بانک مرکزی پیش‌بینی‌شده و برنامه‌ریزی برای شرایط مختلف، حتی برای مواردی فراتر از این تحریم‌ها و جایگزین‌های سوئیفت نیز انجام‌گرفته است.

اما ظریف در گفت‌وگویی رادیویی با بیان اینکه اروپایی‌ها نتوانســـتند به تعهداتشان عمل کنند، اظهار داشت: در تماس ساعتی با اروپایی‌ها هستیم و به آنها فشار می‌آوریم تا تعهداتشان را اجرا کنند.

چند سؤال و ملاحظه درباره اتهام‌زنی مشکوک ظریف

اظهارات وزیر خارجه مبنی بر اینکه «آنهایی که هزاران میلیارد پولشویی می‌کنند، حتماً آن قدر توان مالی دارند که ده‌ها میلیارد هزینه فضاسازی کنند»، ابهاماتی را برانگیخت.

ظریف در گفت‌وگو با خبرآن‌لاین با بیان اینکه برخی نگرانی‌ها صادقانه است، اما فکر می‌کنم پشت برخی از این فضاسازی‌ها منافع اقتصادی هست. بالاخره پولشـــویی یک واقعیت است در کشور و خیلی‌ها از آن سود می‌برند. البته اگر کدی هم داشته باشم امکانش را ندارم علنی عرض کنم.

ظریف اضافه کرد: من نمی‌خواهم این پولشـــویی را نســـبت بدهم به هیچ جایی ولی خب آنجاهایی که هزار میلیارد پولشـــویی انجام می‌دهند حتماً آن قـــدر توان مالی دارند کـــه ده‌ها یا صدها میلیارد هزینه تبلیغات بکنند، هزینه فضاسازی در کشور بکنند.

بعضی‌ها به هزینه سفارتخانه‌های ما گیر دادند اما کل بودجه دلاری و ریالی و حقوق کارمندان و اجاره نمایندگی‌هایمان ۱۱۰۰ میلیارد تومان، یعنی کمتر از بودجه برخی دستگاه‌های فرهنگی که با برخی ارگان‌های قدرتمند کشور ارتباط دارند. ما که نمی‌توانیم با آن فضاسازی مقابله کنیم. یک فضاهایی درست کردند که یک قلم مفاسدشان کســـانی که یک قلم مفاسدشان ممکن است ۳۰ هزار میلیارد تومان منافع در آن جابه‌جا بشود.

ظریف همچنین گفته است: من هیچ دستگاهی را متهم به این کار نمی‌کنم افرادی که در این قضیه منافع دارند، پشت القای این تصورات هستند.

اظهارات آقای ظریف از چند حال خارج نیست. ۱- خدای ناکرده او دانسته و تعمـــداً دروغ می‌گوید. ۲- مطلب خلاف واقع می‌گوید اما نمی‌داند و آنچه را کســـانی تلقین کرده‌اند، بازگو کرده است. ۳- اسنادی دارد و درست می‌گوید. ۴- با علم به اینکه قادر به پاسخگویی به قصور و تقصیرهای وزارت متبوع خویش درباره خســـارت‌های برجام و تعلل‌ها و انفعال‌های بعدی در قبال گستاخی‌ها و فریبکاری‌های اروپا نیســـت، اقدام به برچســـب زدن به منتقدان برای فرار از پاسخگویی کرده است.

چاره کار ســـاده و روشن اســـت. آقای ظریف برای اثبات صداقت و آگاهی و اطلاع یا فقدان آن، مستند و روشن توضیح بدهد وقتی درباره پولشویی‌ها و کاسبی‌های غیرقانونی چند ده هزار میلیارد یا ۳۰ هزار میلیاردی حرف می‌زند، دقیقاً و مشخصاً از چه کسانی و کدام معاملات و منافع حرف می‌زند؟ مبهم و چند پهلو حرف زدن و اتهام‌پراکنی مبهم، کاری اســـت که صرفاً از رسانه‌های وابسته به اتاق جنگ و عملیات روانی دشمن برمی‌آید.

آنچه جالب اســـت اینکه ظریف می‌گوید «من هیچ دســـتگاهی را متهم نمی‌کنم». این طبعاً کار را به مراتب آسان‌تر می‌کند. او شرعاً، عقلاً و قانوناً نمی‌تواند با پرتاب تیر در تاریکی و یا ادبیات دو پهلوی دیپلماتیک، کلیت منتقدان را زیر علامت ســـؤال ببرد که مثلاً چرا گفته‌اند برجام به جای رفع تحریم‌ها موجب خسارت‌های هنگفت شده، یا چرا آمار سری مالی و بانکی در خدمت تحریم‌های دقیق‌تر دشمن (به بهانه همکاری با FATF) قرار گرفته است؟!

فراتر از این مبحث‌ها می‌توان آقای ظریف را شریک جرم مجرمان ادعایی وی دانست که با عدم معرفی آنها به افکار عمومی و مراجع قضایی ذی‌ربط، حاشیه امنیت ایجاد می‌کند؛ البته به شرط اینکه اصل ادعا واقعیت داشته باشد و چون کوچک‌ترین سندی ارائه نمی‌کند- و یقیناً هرگز ارائه نخواهد کرد چون سند و خبر واقعی وجود ندارد- بنابراین می‌توان نتیجه گرفت، اصل ادعا، فضاسازی و حاشیه‌سازی برای فرار از پاسخگویی است.

نکته تأسف‌بار دیگر اینکه آقای ظریف با تکرار این اتهامات غیرواقعی برای آمریکا و ساختار FATF «بهانه» جور می‌کند تا ایران را متهم به پولشویی کنند! آیا این جرم کوچکی است؟! کدام محافل و عناصر نفوذی با دادن گراهای دروغین، ظریف را هل داده‌اند تا این گونه به سیاه‌نمایی، زدن صاحب‌نظران منتقد، و بهانه دادن دست دشمن بپردازد؟!

و بالاخره اینکه آقای ظریف اگر کمی دقیق‌تر بگردد می‌بیند که میلیاردها دلار پول آلوده به خون برخی رژیم‌های مرتجع عربی و غربی در حوزه پروپاگاندای رسانه‌ای، در حمایت از کدام جریان سیاسی آلوده در کشور خرج شده است؟ ایشان می‌تواند از امثال مهدی هاشمی و همکارانش در ستاد بهینه‌سازی مصرف سوخت و دانشگاه آزاد بپرسد که کدام بودجه‌های هنگفت بیت‌المال را از طریق پولشویی، صرف فضاسازی‌های سیاسی و ضد انقلابی کردند یا برخی فرصت‌های انتخاباتی شـــبه اصلاح‌طلبان در انتخابات مجلس و شورای شهر - به شهادت رسانه‌های همین طیف- با پولشویی و کاسبی و اخاذی بسته شد و کدام رسانه‌های طیف مذکور کجاها پول و امتیاز گرفتند تا منتقدان دولت و وزارت خارجه را لجن‌مال کنند؟! یا به بزک برجام و FATF بپردازند.

و بالاخره اینکه کیهان آمادگی کامل دارد هر نوع سند مستند آق